

Nr 6.

Ankom till Riksdagens kansli den 11 augusti 1914 kl. 4 e. m.

Memorial med anledning av kamrarnas skiljaktiga beslut beträffande särskilda utskottets nr 2 utlåtande nr 1 i anledning av dels Kungl. Maj:ts nådiga proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring i vissa delar av sjölagen, dels ock särskilda i ämnet väckta motioner.

Närvarande: herrar Holmquist, Herlitz, Söderbergh, Fahlén, Trana, Tisell, Fagerlin, Lindley, Sommelius, Lyberg, Sävström, Borg, Wijk och Indebetou.

I utlåtande nr 1 i anledning av dels Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändring i vissa delar av sjölagen, dels ock särskilda i ämnet väckta motioner hemställde utskottet, bland annat, att riksdagen måtte antaga nämnda lagförslag med den lydelse utskottets berörda utlåtande innehåller.

Enligt utskottet tillhandakomna protokollsutdrag hava vid behandlingen av detta utlåtande, båda kamrarna godkänt utskottets förslag utom beträffande 96 och 292 §§, i avseende å vilka paragrafer kamrarna i nedan angivna hänseenden stannat i olika beslut.

Med anledning av vad sålunda förekommit har utskottet förehäft frågan om sammanjämkning av den skiljaktighet, som föreligger emellan kamrarnas beslut.

Med avseende å 96 § i lagförslaget har första kammaren antagit utskottets förslag, varemot andra kammaren antagit den lydelse, som föreslagits av herr Lyberg i hans vid paragrafen avgivna reservation.

Den skiljaktighet, som sålunda föreligger mellan kamrarnas beslut i denna del, har syns utskottet böra på det sätt sammanjämkas, att kamrarna, med frånträdande av de fattade besluten, antaga paragrafen med den lydelse, att orden »med undantag för arbete i nöd eller med anledning av sjöskada, som träffat fartyget, eller för dess förtöjning eller

Bihang till senare riksdagens protokoll 1914. 11 saml. 2 avd. 6 häft. (Nr 6—9.) 1

säkerhet i övrigt» utgå och ersättas med »med undantag för arbete för fartygets säkerhet», att i fråga om sättet för beräkning av övertidserättning första kammaren biträder den mening, som innefattas i andra kammarens beslut, samt att i avseende å övertidserättning till styrman och maskinist andra kammaren biträder första kammarens beslut.

Beträffande 292 § har första kammaren antagit den avfattning, som motsvarande del av Kungl. Maj:ts förslag innehåller, varemot andra kammaren godkänt utskottets förslag.

Enligt utskottets mening bör för sammanjämkning första kammaren, med frånträdande av sitt förut fattade beslut, biträda andra kammarens beslut i fråga om detta stadgande.

Utskottet hemställer alltså,

att kamrarna, med frånträdande i ovan angivna fall av förut fattade beslut, beträffande nu ifrågakommande förslag till lag om ändring i vissa delar av sjölagen, må antaga följande lydelse av nedannämnda paragrafer:

96 §.

Därest medan fartyg ligger i hamn sjömans arbetstid, med undantag för arbete för fartygets säkerhet, överstiger tio timmar eller inom tropikerna nio timmar om dygnet, skall han åtnjuta särskild ersättning för det på övertid utförda arbetet, vilken ersättning icke må till någon av besättningen utgå med lägre belopp för timme än trettio öre med tillägg av en fyrahundradedel av hans hyra för månad.

Finner befälhavare i trängande fall nödigt att på söndagar eller andra här i riket brukliga helgdagar ålägga sjöman att i hamn utföra arbete, som icke berör fartygets säkerhet, erhålle han för den tid, varunder arbetet pågår, likaledes ersättning efter ovan angivna beräkning.

Gör sjöman i hamn nattvakt, utan motsvarande fritid om dagen, vare lag samma.

Vad ovan är stadgat gäller icke om ersättning till styrman och maskinist och skall ej äga tillämpning å fiskefartyg.

292 §.

1 mom. Har befälhavare, utan att nödtvång därtill föranlett, gått till sjöss med fartyg, som haft sådana brister till skrov, maskin eller utrustning eller som varit så illa bemannat eller så hårt eller olämpligt lastat eller så olämpligt barlastat, att han bort inse, att resan var förbunden med uppenbar livsfara för dem, som voro ombord, straffes med fängelse i högst ett år eller böter från och med etthundra till och med femtusen kronor.

Lika med befälhavare straffes redare eller annan, där han uppsåtligen förlett befälhavare till sådan förbrytelse eller med råd eller dåd densamma främjat, så ock redare eller annan, som i redares ställe haft befattning med fartyget, där han med vetskap om sådana brister eller fel, som ovan omförmälas, underlåtit att, såvitt det stått i hans makt, hindra fartyget att gå till sjöss.

2 mom. Åsidosätter befälhavare de skyldigheter, som enligt 26 § åligga honom, och är ej sådant fall för handen, som i 1 mom. förmäles, straffes med böter till och med ett tusen kronor.

Till enahanda straff dömes redare eller annan, där han uppsåtligen förlett befälhavaren till sådan förseelse eller med råd eller dåd densamma främjat, så ock redare eller annan, som i redares ställe haft befattning med fartyget, där han med vetskap om, att fel eller brist förelegat i något av de avseenden, 5 a § omförmäler, underlåtit att, såvitt det stått i hans makt, föranstalta om felets eller bristens avhjälpande.

3 mom. Har befälhavare uraktlåtit att iakttaga något av vad enligt 32 § är honom ålagt, straffes med böter till och med ett tusen kronor.

4 mom. Har genom åtgärd eller försummelse, som ovan sagts, skada vållats, må i fall, varom i 1 mom. förmäles, till fängelse i högst två år, samt i de

Särskilda utskottets nr 2 memorat Nr 6.

i 2 och 3 mom. nämnda fall till fängelse i högst ett år dömas, där ej gärningen efter allmän lag belägges med strängare straff.

Stockholm den 11 augusti 1914.

På utskottets vägnar:

F. HOLMQUIST.

Reservationer:

av herrar *Lindley* och *Sävström*.
